Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote. :—: Poszczególny numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.

Nr. 39 | **Puck, środa, dnia 14 października 1925 r.** | **Rok 39**

Treść:

242.

Ustawa z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju.

(Ciąg dalszy).

Art. 32. Za dostarczone w myśl art. 26 kwatery przejściowe, oraz ich urządzenie, opalanie i oświetlanie otrzymuje posiadacz pomieszczenia od Skarbu Państwa należność na podstawie wydanych poświadczeń przez osoby lub oddziały, które korzystały z kwaterunku lub na podstawie zaświadczenia urzędów gminnych.

Należność tę określa rozporządzenie Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wojskowych powzięty w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Przy zakwaterowaniu szeregowych i zwierząt należność tę ustala się od osoby, względnie zwierzęcia i doby. W razie dostarczenia przez posiadacza pomieszczenia ściółki dla szeregowych, względnie na podściółkę dla zwierząt, należy się posiadaczowi pomieszczenia dodatkowa należność, w ten sam sposób ustalona (od osoby, względnie zwierzęcia i doby).

Przy zakwaterowaniu oficerów i wogóle poza wypadkami, określonemi w ust. 3 tego artykułu, należność ustala się od ubikacji i doby.

Należność za kwaterę przejściową obejmuje również należność za urządzenie, opalanie i oświetlanie tejże.

Wysokość należności przystosowuje się do podziału miejscowości zakwaterowania na klasy, zależnie od ich rodzaju (gminy miejskie i wiejskie), wielkości i stosunków drożyźnianych.

W razie niedostarczenia przepisanego dla kwater przejściowych ogrzewania i oświetlania, wysokość należności ulega odpowiedniemu zmniejszeniu.

Art. 33. Zajęcie pomieszczenia na kwaterę nie może nastąpić wcześniej, niż po upływie dwóch dni od dnia doręczenia nakazu rekwizycyjnego.

Przepis ten nie dotyczy wypadków nagłych i małych transportów (art. 29).

Art. 34. Pomieszczenia prywatne, zajęte na kwatery przejściowe, podlegają zwolnieniu najpóźniej po upływie 3 miesięcy od daty ich zajęcia. Termin ten przedłuża się do 6 miesięcy jedynie w wypadkach zajęcia kwatery dla oddziału nowoprzybyłego z powodu zmiany stałej dyslokacji, wywołującej powiększenie garnizonu w danej miejscowości lub tworzenia nowych formacyj.

Jednak następujące pomieszczenia: a) części mieszkań, przez których zajęcie uniemożliwia się prawidłowe korzystanie z reszty mieszkania, b) mieszkania, wybudowane przez instytucje dla pomieszczenia swych pracowników, o ile są na cel ten niezbędnie potrzebne, c) pomieszczenia, niezbędne do pracy służbowej lub zawodowej, oraz d) pomieszczenia w budowlach, wzniesionych po 1919 r., te ostatnie do dnia 12 stycznia 1931 r. — podlegają, na żądanie posiadacza pomieszczenia, zwolnieniu po upływie dni 14 od dnia ich zajęcia

W stosunku do pomieszczeń, wskazanych pod d), żądaniu zwolnienia po upływie dni 14 należy zadość uczynić, jeżeli warunki miejscowe umożliwiają dostarczenie innej odpowiedniej kwatery.

Na okresy, wyżej przewidziane, nie będzie zaliczony czas, w ciągu którego dane pomieszczenie było zajęte przed wejściem w życie ustawy niniejszej.

Pomieszczenia, które w ciągu roku uległy kwaterunkowi przejściowemu przez czas 3 miesięcy,

nie mogą być ponownie zajęte na kwatery przejściowe w ciągu dziewięciu miesięcy od daty zwolnienia.

Posiadacze tych pomieszczeń, o ile zajęcie trwało dłużej niż jeden miesiąc, wolni są od opłacania podatku kwaterunkowego w ciągu czterech kwartałów od daty zajęcia.

Art. 35. Rozmiar i rodzaj pomieszczeń wraz z urządzeniem dla zakwaterowania przejściowego określa załącznik 2.

IV Postanowienia dotyczące kwaterunku nagłego.

Art. 36. W wypadkach kwaterunku nagłego (art. 2 lic. c) władze wojskowe zwracają się z żądaniem dostarczenia kwater bezpośrednio do zarządu właściwej gminy, w miarę możności, przynajmniej na 24 godziny przed przybyciem oddziału.

Art. 37. W razie niedostarczenia kwater przez zarząd gminy, władze wojskowe zajmują kwatery przy współudziale władz administracyjnych i, w razie potrzeby, dokonywują na ten cel zajęcia pomieszczeń prywatnych.

Art. 38. W miarę możności ciężar kwaterunku nagłego należy rozłorzyć równomiernie i uwzględnić potrzeby mieszkaniowe, gospodarcze i zawodowe posiadaczy pomieszczeń.

Art. 39. Zajęcie pomieszczenia prywatnego na kwaterunek nagły nie może trwać dłużej od czasa trwania asystencji, mobilizacji, powołania rezerwistów pod broń w drodze art. 73 ustawy o powszechnej służbie wojskowej z dnia 23 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61 poz. 609), a przy przemarszach — nie dłużej od dni siedmiu.

Art. 40. Zajęcie pomieszczeń na kwaterunek nagły nie przekraczające dni trzech, jest bezpłatne. Za czas zajęcia ponad dni trzy wypłacane będzie wynagrodzenie podług zasad art. 32 ustawy niniejszej.

Przez czas trwania kwaterunku nagłego zajęte pomieszczenia wolne są od podatku kwaterunkowego (art. 17).

V. Środki prawne.

Art. 41. Przeciw zarządzeniu gminy o wciągnięciu mieszkania na listę (art. 30), jak również przeciw zarządzeniu o zajęciu pomieszczenia (art. 29) osobom zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się w ciągu siedmiu dni od zarządzeń gminy do właściwej władzy nadzorczej, zaś od zarządzeń władzy administracyjnej I instancji do władzy administracyjnej instancji II.

Decyzje władzy nadzorczej, w pierwszym wypadku, i władzy administracyjnej II instancji, w drugim, są ostateczne.

Odwołanie należy złożyć władzy, która zaskarżone orzeczenie wydała. Odwołanie nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego zarządzenia, powinno być natomiast rozstrzygnięte w ciągu sześciu tygodni od daty wniesienia.

W razie nierozpoznania skargi w tym terminie, zaskarżone zarządzenie traci moc prawną i pomieszczenie ulega skreśleniu z listy, względnie zwolnieniu z zajęcia.

Art. 42. Jeżeli zakwaterowany lub osoby, z nim zamieszkałe, przez swe rażące przekroczenia obowiązującego porządku domowego, albo przez swe nieprzyzwoite zachowanie się obrzydzają współmieszkańcom pobyt w domu lub porządek domowy poważnie zakłócają, może posiadacz pomieszczenia żądać usunięcia zakwaterowanego.

Posiadaczowi pomieszczenia służy w tym wypadku prawo albo wystąpienia odrazu przeciw zakwaterowanemu z powództwem sądowem o eksmisję, albo żądania uprzednio usunięcia zakwaterowanego przez jego władzę przełożoną. Jeżeli w tym ostatnim wypadku władza wojskowa nie usunie zakwaterowanego w ciągu dni siedmiu od daty wniesienia żądania, posiadacz pomieszczenia może również wystąpić na drogę sądową.

Powództwa takie podlegają właściwości sądów pokoju, względnie sądów powiatowych. Przytem na obszarze na którym obowiązuje ustawa postępowania cywilnego rosyjska, wyrok powinien być zaopatrzony przez sąd z urzędu rygorem natychmiastowej wykonalności, zaś na obszarze, na którym obowiązuje ustawa postępowania cywilnego austrjacka, stosowane będzie postępowanie dla spraw drobiazgowych.

Art. 43. Jeżeli zakwaterowany lub osoby, z nim zamieszkałe, odmawiają zwolnienia zajętego pomieszczenia po upływie terminów, w art. 34 przewidzianych, przełożona władza wojskowa obowiązana jest natychmiast usunąć opornych siłą.

Art. 44. Za szkody, powstałe w budynkach, zajętych na kwatery wojskowe, z wyjątkiem szkód z udowodnionej winy posiadacza mieszkania i z wyjątkiem szkód, wynikłych z wypadku, nie stojących w związku z zajmowaniem kwatery, odpowiada Skarb Państwa, któremu przysługuje prawo regresu do osób, które szkody wyrządziły.

Postanowienia art. 49, odnoszące się do wynagrodzenia szkód skutkiem użycia terenów, mają zastosowanie także do szkód powyższych.

VI. Postanowienia, dotyczące terenów.

Art. 45. Zakwaterowanie stałe i przejściowe obejmuje rownież zaopatrzenie wojska w tereny fortyfikacyjne, place wyszkolenia, ćwiczeń, strzelnice ujeżdżalnie, pola lotnicze, place gimnastyczne oraz wszelkie inne do celów wyszkolenia niezbędne tereny.

Na ten cel wskazanem jest przedewszystkiem przeznaczyć, względnie wybierać, nieużytki rolne oraz miejsca, poprzednio na podobne cele używane.

Art. 46. Terenów, potrzebnych stale na cele, wyszczególnione w art. 45, dostarcza Państwo zgodnie z postanowieniami art. 6.

Jeśli uzyskanie niezbędnie potrzebnych w pewne miejscowości terenów nie da się w powyższy sposób uskutecznić, mogą one być nabyte w trybie, przewidzianym w obowiązujących przepisach o wywłaszczeniu nieruchomości na potrzeby urządzeń użyteczności publicznej, a w b. dzielnicy austrjackiej z zastosowaniem ustawy z dnia 18 lutego 1878 r. (austr. Dz. Pr. P. Nr. 39).

Art. 47. Wybór powierzchni, wymienionych w art. 45, określa Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 48. Dla ćwiczeń wojskowych, nie dających się przeprowadzić na terenach, w art. 45 określonych, a zarządzanych przez dowódców jednostek wojskowych nie niższych, niż pułki, względnie oddziały równorzędne, mogą być przejściowo

używane konieczne do tego celu tereny państwowe, samorządowe lub prywatne.

W tym wypadku należy jednak oszczędzać, o ile możności, tereny rolne, leśne i przemysłowe, oraz przemysłowo-handlowe, a ćwiczenia odnośne odbywać się winny tylko w okresach czasu, najmniej przynoszących szkody rolnictwu i leśnictwu.

O ile podczas ćwiczebnego strzelania w wyjątkowych wypadkach konieczne jest objęcie strefą niebezpieczeństwa budynku zamieszkanego, może właściwa władza administracyjna zażądać od mieszkańców budynku chwilowego opuszczenia go, wyznaczając równocześnie inne miejsce pobytu. Wstęp na teren, objęty strefą niebezpieczeństwa, może być osobom postronnym wzbroniony.

(Ciąg dalszy nastąpi).

243.

Zarządzenie weterynaryjno-policyjne w sprawie obostrzenia dezynfekcji wagonów kolejowych.

Ze względu na niebezpieczeństwo szerzenia się pryszczycy u zwierząt racicowych, na podstawie § 27 ustawy o chorobach zaraźliwych u zwierząt z dnia 26. 6. VI. 1909 (Dz. Ust. Rz. niem. str. 519) § 4 ustawy o unieszkodliwieniu zarazków przy przewożeniu zwierząt kolejami z dnia 25. II. 1876 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 163) i § 7 ust. 3 przepisów wykonawczych Rady Rzeszy niem. z dnia 16. VII. 1904 (Dz. Ust. Rz. niem. str. 311) w związku z § 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Ministra Robót Publ. z dnia 30. 9. 1904 r. (Dz. Rozporządzeń kolejowych nr. 50 str. 311) zarządzam za zgodą Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych na obszarze Województwa Pom. co następuje:

§ 1.

Wszystkie wagony kolei żelaznej, jak również kolejek prywatnych i wąskotorowych, używanych do przewozu zwierząt racicowych (bydła rogatego, kóz owiec i świń) podlegają obostrzonej dezynfekcji w myśl § 7 ust. 2 lit b obwieszczenia wyżej wspomnianych przepisów wykonawczych Rady Rzeszy Niemieckiej.

Tej samej obostrzonej dezynfekcji podlegają także wszystkie rampy (ładownie), mostki, przybory itp. używane do załadowania względnie wyładowania wyżej wspomnianych zwierząt racicowych.

§ 2.

Przekroczenie powyżej podanych przepisów podlega ukaraniu w myśl §§ 74 i następnych wyżej wymienionej ustawy z dnia 26. VI. 1909 i § 5 ustawy z dnia 25. II. 1876 r.

§ 3.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Toruń, dnia 12 września 1925 r.

Wojewoda Pom.

w z. Ewert-Krzemieniewski.

L. dz. II. h-2506/25.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 3. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

244.

Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego w przedmiocie ustanowienia taryfy opłat od egzaminu z zakresu badania mięsa i trychinoskopji oraz za udzielanie nauki powyższych przedmiotów.

Na zasadzie § 19, ust. 6. rozporządzenia wykonawczego z dnia 20. III 1903 (A. B. I.) (Dz. Min. Spraw Wewn. str. 56) do ustawy o oględzinach bydła rzeźnego i badania mięsa z dnia 28. VI. 1902 (Zb. ustaw. prusk. str. 229) i za zgodą Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się nastąpującą taryfę opłat od egzaminów w zakresie badania mięsa i trychinoskopji, jak również za udzielanie nauki przygotowawczej w tym zakresie, a mianowicie:

1) Za egzamin z zakresu badania mięsa i trychinoskopji przed Komisją Egzaminacyjną (zob. § 52 ust. ostatni (A. B.) cyt. wyżej rozp. wykon.) 12.00 zł.

2) Za ponowienie powyższego egzaminu przed powiatowym lekarzem i weterynaryjnym (zob. § 9 B. B. B. i § 49 A. B. I. rozp. wykon.) 8 zł.

3) Za egzamin z trychinoskopji przed Komisją Egzaminacyjną (zob. §. 10 poz. I. B. B. E. rozp. wykon.) 6 zł.

4) Za ponowienie powyższego egzaminu przed powiatowym lekarzem weterynaryjnym (zob, § 10 poz. 2. B. B. E. rozp. wykon.) 4.00 zł.

Opłaty za egzamin uzupełniający z zakresu badania mięsa i trychinoskopji odpowiadają wysokości kwot podanych w poz I.) i 3)

5) Za udzielanie nauki badania mięsa i trychinoskopji podczas trwania 5 — 6 tygodni kursu przy rzeźni opłaca I kandydat najwyżej 30.00 zł.

6) Za udzielanie nauki i trychinoskopji podczas trwania 2 tygodniowego kursu przy rzeźni opłaca I kandydat najwyżej 10.00 zł.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie przestaje obowiązywać rozporządzenie z dnia 5. VIII, 1922, l. dz. II h 3031/22 (Dz. Urz. str. 219—220).

Toruń, dnia 5 VIII. 1925 r.

Wojewoda:

w z. Ewert Krzemieniewski.

L. dz. II h 2123/25.

Powyższe podaję do wiadomości zainteresowanym.

Puck, dnia 3. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

245.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 29 września 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych, o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 9 czerwca 1925 r. o ulgach taryfowych przy przejazdach powrotnych z uzdrowisk krajowych.

Na mocy art. 4 punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57 poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 9 czerwca 1925 r. o ulgach taryfowych przy przejazdach powrotnych z uzdrowisk krajowych (Uz. U. R. P. Nr. 59 poz. 421) przedłuża się do dnia 31 października 1925 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1925 r.

Minister Kolei: Tyszka.
Minister Skarbu: W. Grabski.
Minister Przemysłu i Handlu: C. Klarner
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: Janicki.

Powyższe podaję do wiadomości pp. sołtysów gmin wybrzeżnych.

Puck, dnia 10. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

246.

Przypomnienie

rozporządzenia policyjnego Naczelnego Presesa b. prowincji Prus Zachodnich z dnia 1 lipca 1913 r. w przedmiocie wyrobu, przechowywania i używania acetylenu oraz magazynowania karbidu.

Stwierdziłem, że rozporządzenie policyjne Naczelnego Prezesa b. prowincji Prus Zachodnich z dnia 1 lipca 1913 r. w przedmiocie wyrobu, przechowywania i używania acetylenu oraz magazynowania karbidu, które obowiązuje na całym obszarze Województwa Pomorskiego, nie jest ściśle przestrzegane. Dużo przedsiębiorstw, wytwarzających i używających acetylen oraz przechowywujących na składzie karbid zaniedbało zgłoszenie tych urządzeń do miejscowej władzy policyjnej, do czego są obowiązane w myśl § 1 wyżej cytowanego rozporządzenia.

Wobec tego wzywam wszystkich, którzy wytwarzają i używają acetylen oraz przechowywują na składzie karbid a obowiązkowi zgłoszenia zadość nie uczynili, aby w przeciągu miesiąca od daty ogłoszenia zgłosili przedsiębiorstwo miejscowej władzy policyjnej, która zarządzi zbadania danego urządzenia przez wyznaczonego do tej funkcji rzeczoznawcę a to pod zagrożeniem kar przewidzianych w § 34 wyżej podanych rozporządzeń policyjnych. W razie niespełnienia obowiązku tego kary stosowane będą bezwzględnie. Wyjęte z pod obowiązku zgłaszania są urządzenia, wymienione w § 26 wspomnianego rozporządzenia.

Dla informacji podaję, że rzeczoznawcą do badania urządzeń acetylenowych na obszarze całego Województwa Pomorskiego jest Stowarzyszenie Dozoru Kotłów w Poznaniu, które funkcje swoje wykonuje co do powiatu puckiego przez oddział swój w Grudziądzu.

Pp. Sołtysi i przełożeni obszarów dworskich zechcą powyższe podać w sposób przyjęty do publicznej wiadomości.

Pan Burmistrz, pp. Wójci oraz Komenda Policji Państwowej będą czuwać nad wykonaniem powyższych przepisów.

Puck, dnia 2. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

247.

Obwieszczenie

dot. zakazu sprzedaży, podawania oraz spożycia napojów alkoholowych podczas zebrania kontrolnego t. j. 15, 16, 17, 19, 20, 21, i 22 października 1925 r.

Z okazji zebrań kontrolnych odbywających się dnia 15, 16, 17, 19, 20, 21 i 22 października 1925 r. zarządzam w myśl art. 7 ust. 2 cyfr. g ustawy z dnia 23. 4. 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. Ust. r. 1922 Nr. 35 poz. 219) i zgodnie z § 6 rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy z dnia 2. 4. 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 51 poz. 462) nie wolno w dniach tych ani sprzedawać, ani podawać, ani spożywać napojów alkoholowych.

Powyższy zakaz odnosi się do całego powiatu.

Puck, dnia 6. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

248.

Obwieszczenie

Przewodniczącego Związku Celowego dla eksploatacji wybrzeża morskiego w Pucku w przedmiocie wyłożenia projektu budżetu Związku Celowego.

Podaję niniejszem do wiadomości członkom Związku Celowego dla eksploatacji wybrzeża morskiego w Pucku, że zgodnie z par. 29 statutu Związku Celowego projekt budżetu Związku Celowego na rok rachunkowy 1926 wyłożony będzie do wglądu członków Związku od dnia 18 października do dnia 2 listopada 1925 r. w biurze Wydziału Powiatowego w Pucku pokój nr. 10.

Puck, dnia 10. 10. 1925 r.

Przewodniczący Związku Celowego dla eksploatacji wybrzeża morskiego:

Lipski.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.